1171-2
Tertullian?

ſegnior pectoris cordis obtuſi. tamquã . ſilicis puenaſ ſcintilla
gracilẽ
tenuem uix emittit. Et idipſũ parui fomitis nutri
miſericordia peccata
mentũ qđ in me potuit domini cęleſtis oleo ꝑmanere. ne
putabã existimabã ſ. homine
fas ẽẽ. penſabã muti tenacitate ſilentii. cũ nullo par
conor
tiri. ne unius talenti creditã quantitatẽ. dũ nitor
cautius cuſtodire culpa defoſſę pecunię ñ carerem.
ñ tollit tribuere
Inuidię ſiquidẽ maculã de ſeſe ñ abluit q̃ alteri offerre
ñ ꝑdit multiplicet dubię
denegat qđ cũ dederit ñ amittit; In tĩ diuerſas tamẽ anxię
anfractus ponendi
& trepidationis ãbages adiacio ẽndũ huiꝰ opis ſun
laceſſitus
damentũ ob hoc maxime ꝓuocatꝰ acceſſi. ut alios exor
exortans
tationib; ueritatis ad frugẽ bonę meſſis inuitans
aliquando
ſiquando infirmitatis humanę uitiis forſitan
ꝓuocatꝰ ſtimuler
laceſſitꝰ inpugner. uerbꝭ ꝓpe diſputationis admonitꝰ
timeri ueʃtamni metaia
metuã. ut qui furta ꝓhibuit fur uideri uereatur. & q̃
recte ſoliditatis iter oſtendit ꝑ cliuioris lubrici ꝑicu
imitari praecaus
loſa ſectari. & clipeo dñicę ꝓtectionis armatꝰ inimicę
ueloci deſpitiã
iaculationis tela facili repulſione contẽpnã. Cur
poetica
autẽ metrica uoluerim hęc ratione conponere. breuitẽ
in manifeſtare
expedire ñ differã; Karo pat̃ optime ſicut urã quoq.
ó uocatꝰ

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. AA 90.17, 2r – Sedulius, Carmen paschale: Dedicatio ad Macedonium (https://fragmentarium.ms/view/page/F-3tkr/5300/50348)